

Η “Φωνή Κυρίου” της 18ης Αυγούστου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

18 Αυγούστου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3455)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Πολλοί χαρακτήρισαν τόν ἐμφύλιο σπαραγμό μεγαλύτερη τραγωδία ἀπό τή γερμανική Κατοχή. Προφανῶς οἱ πηγές αὐτῆς τῆς διαίρεσης ἀκόμα ταλαιπωροῦν τή χώρα μας. Ὡς παρηγοριά καί ἀφύπνιση συχνά ἀκούγεται ἡ αὐτονόητη διαπίστωση ὅτι «μεγαλουργοῦμε ὅταν εἴμαστε ἐνωμένοι»· καί δίκαια τιμῶνται καί δοξάζονται οἱ ἐκάστοτε πρωτεργάτες αὐτῆς τῆς ἐνότητας.

Πῶς ἐποικοδομεῖς;

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος της Κυριακής 18ης Αυγούστου 2019, ὅπως αὐτή διεμοιράσθη στους ναούς ολόκληρης της ελληνικῆς επικράτειας

ΕΤΟΣ 67ον

18 Αυγούστου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3455)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Πολλοί χαρακτήρισαν τόν ἐμφύλιο σπαραγμό μεγαλύτερη τραγωδία ἀπὸ τὴ γερμανικὴ Κατοχή. Προφανῶς οἱ πηγές αὐτῆς τῆς διαίρεσης ἀκόμα ταλαιπωροῦν τὴ χώρα μας. Ὡς παρηγοριά καὶ ἀφύπνιση συχνά ἀκούγεται ἡ αὐτονόητη διαπίστωση ὅτι «μεγαλουργοῦμε ὅταν εἴμαστε ἐνωμένοι»· καὶ δίκαια τιμῶνται καὶ δοξάζονται οἱ ἐκάστοτε πρωτεργάτες αὐτῆς τῆς ἐνότητας.

Πῶς ἐποικοδομεῖς;

Στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ὁ θεηγόρος Παῦλος μᾶς καλεῖ σὲ μιὰ ἀσύγκριτα μεγαλύτερη τιμὴ καὶ δόξα: στὸ νὰ γίνουμε συνεργάτες τοῦ Θεοῦ στὴν κατλιέργεια καὶ στερέωση τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας. Πρόκειται γιὰ μιὰ κορυφαία συνεργασία, ποὺ ἀποβλέπει στὸ νὰ κάνει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μετόχους τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ θέλοντας νὰ τονίσει ὁ Ἀπόστολος τὴν τιμὴ ἀλλήλ καὶ τὴν εὐθύνη μας, χαρακτηρίζει τὴν κοινότητα τῶν πιστῶν «χωράφι (καὶ ὄχι χωράφια) τοῦ Θεοῦ» καὶ «οἰκοδομή (καὶ ὄχι οἰκοδομές) τοῦ Θεοῦ». Δίκαια, ἐπομένως, θὰ ἀναρωτηθεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: «Πῶς θὰ εἴμαστε ἐνιαῖο χωράφι τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν περικυκλωμαστέ ἀπὸ μόνο ἓνα φράχτη, τὸν φράχτη τῆς ὁμόνοιας, ἀλλήλ σηκώνουμε μεταξὺ μας τείχη διαχωριστικά; Καὶ πῶς θὰ εἴμαστε οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ, ἂν εἴμαστε διασπασμένοι;». Καὶ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι καὶ τὸ χωράφι καὶ ἡ οἰκοδομὴ δὲν παίρνουν τὸ ὄνομά τους ἀντίστοιχα ἀπὸ τοὺς κατλιεργητὲς ἢ τοὺς χτίστες, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη· καὶ ἰδιοκτήτης εἶναι ἓνας: ὁ Θεός.

Στὴν εἰκόνα τῆς οἰκοδομῆς θὰ ἐπιμένει ὁ Παῦλος, καὶ κινδυνεύοντας νὰ κατηγορηθεῖ γιὰ κομπασμὸ θὰ ὀνομάσει τὸν ἑαυτὸ τοῦ «σοφὸ ἀρχιτέκτονα». Διασκεδάζει ὅμως τίς ὑποψίες μας γιὰ καυχασιολογία λέγοντας ὅτι τὸ «πτυχίο ἀρχιτεκτονικῆς» δὲν ἦταν δικό του κατόρθωμα ἀλλὰ τοῦ τὸ ἔδωσε χάρισμα ὁ Θεός. «Δὲν ἐπαίρεται ὁ Ἀπόστολος», ἐπισημαίνει καὶ ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος· «ἀπλῶς θέλει νὰ δείξει ὅτι σοφὸς ἀρχιτέκτονας εἶναι μόνο ἐκεῖνος, ποὺ θέτει θε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. γ' 9-17)

Ὁ Χριστός, ὁ θεμέλιος λίθος

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλέπew πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἐκάστου τὸ ἔργον φανερόν γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἐκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπικοδόμησε, μισθὸν λήμψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἳτινές ἐστε ὑμεῖς.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐμεῖς εἴμεθα συνεργάται τοῦ Θεοῦ, καὶ σεῖς εἴσθε χωράφι τοῦ Θεοῦ, οἰκοδομὴ τοῦ Θεοῦ. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ πού μοι ἐδόθηκε, σάν σοφὸς ἀρχιτέκτων ἐγὼ ἔβαλα θεμέλιον, ἄλλος δὲ κτίζει τὴν οἰκοδομήν. Ὁ καθένας ὥς προσέχη μέ ποιόν τρόπον οἰκοδομεῖ. Ἄλλο θεμέλιον κανεῖς δὲν μπορεῖ νά βάλῃ παρὰ ἐκεῖνο πού ἔχει τεθῇ, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐάν κανεῖς κτίζῃ ἐπάνω εἰς τὸ θεμέλιον αὐτό χρυσάφι, ἀσῆμι, πολυτίμους λίθους, ξύλα, χορτάρια, καλάμια, τοῦ καθενός τὸ ἔργον θά γίνῃ φανερόν· ἡ ἡμέρα θά τὸ φανερώσῃ, διότι ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἀποκαλύπτεται μέ φωτιά καὶ ἡ φωτιά θά δοκιμάσῃ τί εἶδους ἔργον ἔκανε ὁ καθένας. Ἐάν τὸ ἔργον πού ἔκτισε ἓνας μείνῃ, αὐτὸς θά ἀνταμειφθῇ. Ἐάν κάποιου τὸ ἔργον καῖ, θά ὑποστῇ ζημίαν, ὁ ἴδιος ὅμως θά σωθῇ, ἀλλὰ κατὰ τέτοιον τρόπον ὅπως σώζεται κανεῖς ἀπὸ πυρκαϊάν. Δέν ξέρετε ὅτι εἴσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ κατοικεῖ μέσα σας; Ἐάν καταστρέφῃ κανεῖς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, θά τὸν καταστρέψῃ ὁ Θεός, διότι ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἅγιος, καὶ ὁ ναὸς αὐτὸς εἴσθε σεῖς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).
